

[Duetoft]

Men jeg forstår det ikke helt. Hvis det er nerve- eller medicin eller lignende, er det klart, at der er nogle misbrugsmuligheder, men netop her, hvor vi ved, at det er folk, der får ordineret noget bestemt, er der da ikke nogen misbrugsmulighed. Så er det jo afgrænset.

Så kommer ministeren og siger: Jo, der er nogle med gammelmandssukkersyge, som kunne klare sig med en diæt i stedet for. Jamen det er så ikke patientens fejl, det er lægens fejl. Det er da lægen, der så ordinerer noget medicin, der øjensynlig ikke er nødvendig. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren finder, det er særlig fair, at man straffer patienten ved en patientbetaling for en fejl, som lægen gør, fordi lægen øjensynlig ikke ordinerer den rigtige medicin.

Jeg synes, det er for smed at rette bager; her lægger man straffen et andet sted end hos den, der faktisk begår fejlen. Det kan jo ikke være patienten selv, for patienten får jo kun ordineret det, som lægen skønner er nødvendigt, og netop i sukkersygesituationen er det meget afgrænset.

Når vi holder fast i dette, så er det, fordi her holder den generelle holdning til brugerbetaling vel ikke helt.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil gerne for det første præcisere over for hr. Duetoft, at der ikke står »misbrug« i fremsættelsestalen, der står »overforbrug«.

For det andet: I virkelighedens verden er det jo trods alt ikke så simpelt, som hr. Duetoft beskriver det. Der er jo netop tale om, at man måske synes: Jamen det var nu snildere, hvis man ikke skulle overholde det med sundere levevis, det var nu snildere, hvis man kunne få noget medicin.

Så kan hr. Duetoft selvfølgelig sige, at lægen skal fastholde hårdt, at det kan man altså ikke få, det er der ikke mulighed for. Men i den situation vil der da være tale om en afgrænsning, der er vanskelig også for lægen. Der vil være tale om en situation, hvor lægen og patienten vel også meget naturligt kan diskutere, hvilken fremgangsmåde man skal bruge. Derfor er det ikke så nemt i virkelighedens verden bare at sige: Jamen vi kan fastsætte nogle ganske klare afgrænsninger af, hvad der er overforbrug. Så simpelt vil det ikke være, når vi taler om det, vi populært kalder gammelmandssukkersyge.

Men jeg synes, det er et forkert udgangspunkt, hvis man principielt ville fastslå, at der var tale om en straf, fordi man også havde et vist økonomisk medansvar. Det er dog ikke det, der normalt er udgangspunktet. Men det er et, synes jeg, generelt principielt spørgsmål, hvordan vi kan sørge for at modvirke anvendelsen af medicin i det hele taget i tilfælde, hvor simple omlægninger af levevis måske kunne klare tingene på en mere fornuftig måde.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det er en diskussion, jeg håber vi får mange gange, for jeg mener, det er et ret principielt spørgsmål i forbindelse med vores sundhedssystem, hvordan man skal se på det. Men jeg kan nu bedre lide, at det er ansvarsfølelse og viden hos lægerne, der afgør det her, end at det er en økonomisk vurdering hos nogle patienter, om de vil det ene eller det andet.

Jeg har tillid nok til lægerne til, at de må træffe den lægelige afgørelse, men her har man jo ikke stillet patienten over for et fair valg. Man siger på den ene side: Du kan få noget medicin, men det skal du for øvrigt betale for, eller du kan forsøge at leve bedre; vi ved ikke helt, om det virker, men lad os prøve det i stedet for. Det er jo reelt det, der vil ske, fordi man laver en økonomisk, jeg kalder det nu stadig væk straf, når man lægger sig fast på noget, der er så livsnødvendigt, som insulin er.

Det er en grundholdning hos os, at ansvaret må ligge hos lægen – og endeligt hos lægen – for, hvad der er den rigtige medicinske behandling, og det skal der ikke være økonomiske dispositioner omkring, som der er her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.